

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **SIAD Czech spol. s r.o.**, IČO 481 17 153, se sídlem K Hájům 2606/2b, 155 00 Praha 5, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 11. 2012, č. j. 11885/12-1200-505700, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2016, č. j. 15 Af 4/2013 – 35,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 17. 3. 2016 doručena kasační stížnost žalovaného (dále jen „stěžovatel“), kterou se domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 2. 2016, č. j. 15 Af 4/2013 – 35 (dále jen „napadený rozsudek“). Napadeným rozsudkem bylo zrušeno rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 11. 2012, č. j. 11885/12-1200-505700, jímž bylo částečně vyhověno odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 11. 5. 2011, č. j. 96885/11/206911502436, tak, že doměřená daň z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2006 se z částky 1.106.880 Kč změnila na částku 0 Kč, a penále z částky dodatečně snížené daňové ztráty za zdaňovací období 2006 se změnilo z částky 2.387.450 Kč na částku 2.166.047 Kč.

[2] Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 4. 2016 sdělil stěžovatel soudu, že po podrobném seznámení s odůvodněním napadeného rozsudku a spisovým materiálem k dané věci, bere uvedenou kasační stížnost zpět. Z návrhu je zjevné, že se jedná o projev vůle dostatečně určitý a jednoznačný, z něhož plyne, že si stěžovatel výslovně přeje kasační stížnost vzít zpět v celém jejím rozsahu.

[3] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), může návrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud

o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Nejvyšší správní soud připomíná, že řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatel, jehož procesní úkon vůči soudu, spočívající v podání kasační stížnosti, vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu, tak zpětvzetím kasační stížnosti projevil svou vůli, aby soud v řízení nepokračoval.

[4] Protože stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Jelikož řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu